Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3835 SIX PAGES NGÀY THỨ SÁU 3 JUILLET 1931. — NGÀY 18 THÁNG SÁU NĂM TÂN-MÙI SÁU THƯƠNG NĂM THỨ 24

NÊN HÚT THUỐC JOB
Hay là đừng biết hút thuốc

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO
Một năm..... 12$00
Sáu tháng..... 6.50
Ba tháng..... 3.50
Mỗi số..... 0.05

XIN LƯU Ý
Mấy bản xin trả bạc trước và giữ ngày cho ông Nguyễn Văn Của, Tổng-lý.
Bản-quán không bảo-đảm gởi cho ông Lâm-V.-Ngọ, Chủ nhiệm.

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chua-nhựt

Gởi dây thép đề LUCTINH SAIGON
Dây thép nói : Số 203-Saigon

CHỦ-NHÂN NGUYỄN-VĂN-CỦA * CHỦ-NHIỆM LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán : ở đường Lucien Mossard số 13.— SAIGON

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

TRUNG-HUÊ QUỐC

Quảngđông - Namkinh

(Tiếp theo)

Hà-ưng-Khâm.— Tưởng-giới-Thạch. Lời khôn khéo của Tưởng-giới-Thạch khuyên-quân. Tôn-Khoa—Cô-ưng-Phân—Uông-tinh-Vệ—Hứa-sùng-Trí Tam hùng tranh trường

Đã nói Hà-ưng-Khâm, chiến tranh bộ-trưởng, tương ấn soái chính Nam, phân binh đạo thì giữ Chiết-giang, đạo thì giữ Hồ nam, đạo thì giữ Phước kiến; Hà-ưng-Khâm đông trung quân tại Trường-sa, tỉnh Hồ-nam. Nầy ấn soái binh Nam cho Hà-ưng-Khâm, Tưởng giới-Thạch tinh thân chinh, cầm binh xuống Giang-tây dẹp cường-đạo và Cọng-sản; cũng bởi Hà-ưng-Khâm cự không lại Vưu Liệt; từ tháng Mai qua tháng Juin, binh Cọng sản của Vưu-Liệt cả thắng; nếu để vậy, chẳng nay thì mai, thành Giang tây ắc lọt về tay Cọng sản. Vả lại Cơ mật Cách mạng đảng đã nhóm định không cho đánh Quảng-đông, để mượn lời ngon tiếng ngọt khuyên lơn Tôn-Khoa, Trương-chí Đàm, Trần-Xước cho hết sức rồi đã; không vội gì binh Nam; việc gấp hơn hết là cướp-đảng lấy lửng, Cọng-sản phòng dậy, nầy cho Tưởng giới-Thạch phải tương binh trừ khử. Vì vậy nên Tưởng-giới-Thạch tinh thân chính, không lo tới việc Quảng-đông, phủ mặt Cơ mật với Hà-ưng Khâm liệu lượng. Trước khi ra binh, chỉ Giang-tây tiến phát, Tưởng-giới-Thạch có truyền hịch độn độ quân sĩ chẳng nên chen mình vào nội biến hại nước hại dân, mà phải trải mật phơi gan, thề hết sức phá tan Cọng-sản. Tưởng-giới-Thạch khuyến quân sĩ chớ nên nghe tiếng đồn về sự giải-giáp bãi quân mà lầm. Bãi quân bởi lính là hội nào kia, chớ như cơn nước đổ nhà nghiêng như vầy đây, kiếm thêm quân giúp nước không có, có dư dân mà thừa thải; dầu rằng nước không đủ binh lương, cũng phải lo liệu làm sao cho binh lương tiền tức mà trừ tàng khử bạo; hà sợ tổn hao mà bớt quân đi sao. Nói tới vụ biến miền Nam, bọn Trương-chí-Đàm làm phản Quảng-đông, để tiếng vu oan cho Tổng-tư-lịnh, Tưởng giới-Thạch kiếm hết tiếng, rán hết sức chứa minh, không tham danh lợi. Tưởng nói Tưởng mà còn ở ngôi Tổng-trưởng, dây là vì nước vì dân, muốn sao cho quốc thái dân an, chẳng chút lòng tham, định bá đồ vương, tranh danh trục lợi. Tưởng nói:

« Bồn Soái thệ quyết trừ cọng-« sản chớ chẳng; nghĩ vì trừ « tuyệt cọng-sản cường-đạo, thì « nước mới trị, nhà mới an; còn « như trừ tàn khử bạo không « nghiêng lủy phải sập. Vì vậy « nên, biện bây giờ dây, Bồn-« Soái chẳng mong-mỏi chi hơn « là tảo trừ cọng-sản. Nếu may « mà đắc thành như nguyện; « Bồn-Soái lấy làm vui mà xem « thương xuống ngựa, treo ấn « từ quan, Bồn Soái lui về sẵn-« giả thú-quê của cư nhơm « huyệt, cho thiên-hạ rõ lòng « Bồn-Soái vì danh lợi hay là vì « dân vì nước. Nếu Bồn Soái « làm không đặng như nguyện, « Bồn Soái thệ chẳng trở về, « thà cam bỏ mạng sa trảng, da « ngựa bọc xương, lưu danh vì « quốc. »

Nói tới đây, Tưởng-giới-Thạch nói hơi rung, đôi mắt rưng-rưng, như động niềm đồ lụy mà tiếp rằng:

« Mà khi chẳng may Bồn Soái « có vị quốc vong xu đi nữa, « anh-em quân-sĩ cũng chẳng « nên phụ ý Bồn Soái mà quên « lời Bồn Soái dặn kia; là dầu « đến thế nào, anh-em cũng « chẳng nên cộng kích nhau cho « phải « tiếng cốt-nhục tương-« tàn » nỗi-đa xáo-thịt! »

Khôn ôi a! Lanh dữ a! Hỏi trong quân-sĩ còn ai nghe những cam ngôn mỹ từ của một vị soái-quân như Tưởng-giới-Thạch mà không mủi lòng, động mối thương tâm, quyết liều sanh tử? Kem gì Ngụy Tào — mạnh — Đức, Thục Lưu-huyền Đức, đời Tam quốc phân tranh. Tạo thảo thì giau-hùng, Lưu Bị thì lâm hơi minh quân nhơn đức!

Thế mà bọn Tôn Khoa, Uông tinh-Vệ Cô ưng-Phân, Hứa sùng-Trí không sợ không lo; việc gì chưa thành việc gì, mới lập Phủ Quảng đông, thì đã lo mời tranh danh đoạt lợi. Thế ấy, tôi luốn e, rồi đây, mấy chú nầy không đết dung thân mà chớ!

Tin điện Hướng-cảng ngày 5 Juin báo như vầy:

« Lóng nầy, coi bộ các đường anh-hùng lâm phản Quảng-đông không hòa không thuận nhau; cũng vì tranh ngôi Chánh-phủ chủ-tịch Quảng-đông mà các đường anh-hùng chia lòng chia đạ!

« Trước hết, nội phủ Quảng-đông các chi-phái đồng ưng nầy ngôi Chánh-phủ Chủ-tịch cho Tôn Khoa chấp chánh. Không dè Tôn Khoa khiêm nhượng thới quá, đã chẳng chịu nhận chức thì chớ, lại xin nhường ngôi lại cho Cô-ưng-Phân, tài đức mới là xứng đáng. Cô-ưng Phân chịu chẳng? Chịu chẳng thì chưa rõ lòng, duy thấy, Tôn-Khoa vừa từ chối, thì Uông-tinh-Vệ ra giành nói ngôi Chánh phủ Chủ tịch về mình quyền. Uông tinh-Vệ vừa dứt tiếng, Hứa-sùng-Trí nhảy ra nhiếc Uông tinh Vệ:

« Anh có công cáng gì với nước « với dân mà anh dám gọi ngôi « Chủ tịch về anh mới phải. Còn « bọn Hứa sùng-Trí nầy anh bỏ « dép đi đâu? Dám anh chẳng « biết từ Cách-mạng khởi công « tới nay, bọn Hứa sùng-Trí nầy « tiếu đầu loạn ngạch, chạy da « phòng trân, mấy phen ra tử « vào sanh, nếu lấy công cáng « mà sánh, tài đức mà so, thì « nội phủ nầy, có một nào hơn « một nầy, anh hùng nơi nầy « đáng cùng không xứng đáng. « Tôi tưởng đem chức Chánh-« phủ chủ tịch mà đổi lấy công « lớn Hứa-sùng-Trí nầy gom « cùng chưa phải vừa nữa mà »

Hứa-sùng-Trí với Uông tinh-Vệ cãi lẫy nhau, thị nhục nhau, phe nào binh phe nấy, bắt phe làm như giặc.

Tôn-Khoa sợ đến đổ máu, nên phải mau bãi hội ra về.

LÂM-VĂN-NGỌ

(Còn nữa).

Chuyện bạc cắt có lỏ

Đọc L. T. T. V. ra ngày 29 Juin 1931, thấy có bài ông Lê-quang-Vân bầy vẽ chuyện trước còn mất, là câu chuyện « bạc cắt có lỏ » mà ông không rõ duyên cớ bởi đâu mà ra. Kẻ viết bài nầy cũng đồng ý với ông rằng không thể hiểu đặng; song nhớ lại một lúc nọ cũng ở nơi các bao quốc ẩm tu, nói rằng có một bọn chơi tâm nên nó dùng đề khoan bạc cắt động lấy bạc bởi nhứt là lỏng (cờ-ru-bi) lỏ lại con lớn hơn; nên có một lúc không ai chịu xài bạc cắt có lỏ hết, làm cho phải đưa đến làng xử mới xong; ấy là chuyện ở xứ tôi, còn xứ nào tôi không rõ.

Nếu như lời nói của tôi trên đây là đúng thì chỉ duyên cớ đó mà ra, chớ không phải ai đâu có công mà xoi lỏ để đeo cho trẻ nhỏ, mà lại là kẻ nghèo có dư giả gì mà đeo cho con, có phải vậy không ông Lê?

Vậy cho lục-châu ai biết chuyện chi khác hơn cũng mau mau viết lí bảng gởi cho nhà báo đăng cho ông Lê lựa coi ai phải, nếu đặng biết một sự-tích lạ cũng là hay lắm.

TRẦN-CHÁNH-TÂM

Docteur Ng-.v.-Tâu...

...Cựu nội học-sanh các dưỡng-đường Marseille, biệt-tài về khoa trị bịnh con mắt.

Ăn-học trọn 8 năm ở các dưỡng-đường, mới về tới Saigon bữa 12 Juin vừa rồi. Tính mở phòng khám-bịnh và chữa bịnh nơi trong một ít lâu đây.

Lúc còn ăn-học trong các dưỡng-đường, Docteur Ng-.v.-Tâu thường ở trong dưỡng-đường trị bịnh con mắt mà học với nhà Y-sĩ Aubaut nhiều hơn.

Coi bịnh con mắt, trị bịnh con mắt, và mổ con mắt.

Phòng khám bịnh dọn theo cách kim-thời, rất sạch-sẽ và đẹp-đẽ.

Chuyện tình-cờ

Bà hoàng-hậu Xiêm-la cũng xài lớn hết cớ!

Đương ngồi cái lúc kinh-tế khẩng-hoảng nầy, lúa-gạo tuy là rẻ mà tiền không có, thành ra thiên-hạ đói-khát rất nhiều. Thêm một nỗi các sở bởi người làm việc, bằng ai được phước không bị bởi thì phải chịu cái tiền lương. Vì vậy mà mới khi mình nghe có một ai ý giàu sang rồi đem tiền-bạc ra phung-phí thì mình lấy làm tiếc có cùng! Nào còn có nhơm-chứng Tiếu ở Chợ Lớn, thiệt là cái ngày chưa ai được cọng-con đói-khát, lớp thì bị nợ đòi, bị lang thúc thúc mà chủ hãy-mình thấy cỗ đến ngay nay, tôi coi một ấu nhỏ bằng một cắc, mốt cắt bằng một đồng, một đồng bằng một chục chớ chẳng vừa. Thế mà lạ quá, lại-dui tí ngang thì có ngăn một việc xin của phi tiền, khiến mình phải ứa nước mắt, cùng chạnh nhớ đến cái thân của chú mười Tiếu, cùng ngậm ngùi đến cái tình-cảnh của những người bị chủ bởi ra mà thất sở thân sơ.

— Tả! Nói cái quái gì mà lạ vậy? Tiền của người ta thì có sức người ta xài, thấy kẻ người ta, can-cớ chi đến mình mà than thở?

— Phải, người ta có nhiều tiền thì mặc sức người ta xài, tôi không phải than-phiền cái đó, đều xài làm sao cho có cớ, cho phân-phân phải-phải thì thôi, chớ xài mà như bà Tổng mỹ-Linh, cục cùng của Tưởng-giới-Thạch thì khó chịu quá! Theo như bạn đồng-nghiệp của tôi là ông Thống Hóa bên Trung-Lập nói hôm nọ, thì cách xài-phí tiền-của của bà ta thiệt là quá chừng. Sớm mai ở trên gường ngà bước xuống, khoát mảng bước ra là đi tắm. Tắm bằng một thùng sữa bò! Ấy là cốt muốn cho nước da được tươi-tắng mịn-màn, lại cũng là cho khi đức phu-quân họ Tưởng có đề mũi vào hun ở chỗ nào cũng được ngon được ngọt, được bẹo bẹo biểu-biểu.

Trời thần ơi! Một tháng 30 ngày là 30 thùng sữa, một năm 365 ngày là 365 thùng sữa để tắm, nghe có ghê chưa? Nhưng đó mới là cái cái tắm mà mà thôi. Đến như cách trang sức của bà ta thì còn nói gì. Chỉ-em đồng-bào của bà, những ai đầu bù tóc rối, mặc quần rách áo rưới đi gánh nước mướn, đi xin cơm thừa cả cân ở các cao-lầu để lớp ăn lớp bán thì mắc kẻ, chớ còn bà thì vớ mang chưn dám mua một đôi đến 40 đồng, áo mặc trong mình dám sắm một cái đến hai vạn bạc! Đồ mấy bà mấy cô nhà triều-phủ ở xứ ta có ai dám xét như bà Tổng mỹ Linh vậy của Tưởng-giới-Thạch?

Tiếp theo bà Tổng-mỹ-Linh ở bên Trung-huê-quốc, lại còn có tin một bà rất xa-hoa lắm nữa. Ấy là bà hoàng hậu nước Xiêm-la. Bà nầy, người trong xứ ta ai ai cũng đã thấy có biết, vì mới năm kia đây bà cùng ông cả sang viếng chơi bên Đông-pháp ta một đạo lâu-cầy.

Mới đây vua Xiêm cùng hoàng-hậu lại đắc nhau qua Tàu qua Nhựt rồi sang Mỹ. Cái mục-đích của vua Xiêm sang Mỹ là để chữa bịnh đau mắt; nghe nói ngài nhờ một viên y-sĩ trứ-danh ở thành Nhiếu-ước bên Huê kỳ mổ con mắt mà chữa bịnh cho xong rồi, chỉ còn nằm để tịnh-dưỡng. Trong lúc vua nằm lại bịnh-viện thì bà hoàng-hậu, người những lúc thanh hoi bình vua, ngày nào bà cũng lượn qua lượn lại, đi dong đi dài con đường số 5 là chỗ phồn-hoa náo-nhiệt thứ nhứt trong thành Nhiếu-ước, để sắm mua những thứ tân-trang.

Theo tin điện ở Nhiếu-ước hôm tháng trước đây, chúng tôi có thấy một đoạn thuật chuyện bà hoàng-hậu xài tiền, nghe thiệt cũng là có sốt mắt quá! Không phải bà mua ngọc-ngà châu-báu gì, bà chỉ mua có ba món đồ mang vào chưn vào tay là giầy với áo cùng quang tay thôi.

Hôm ấy bà đến hàng tạp-hóa ở con đường số 5, chỉ có trong một chốc lát mà mua những là 55 đôi giầy tay, 75 đôi vớ và 125 đôi giầy. Giầy tay bà vớ thì cứ mỗi đôi mua mỗi kiểu, trị giá mỗi đôi từ 5 đồng rưỡi mỹ-kim đến 10 đồng; còn giầy thì mua toàn một mẫu đen, mỗi đôi từ 4 đồng rưỡi đến 7 đồng rưỡi, tính cả thảy đến 928 đồng mỹ kim. Cứ mỗi một đồng mỹ kim ở bên Mỹ xài đáng 3 đồng bạc bên ta. Nhơn ra thì thành số 2.610 đồng.

Ôi chúa cha! Chỉ có chốc-lát, chỉ sắm có ba đồ mang tay xỏ chưn mà phải đến 2.610 đồng. Tôi nghe nói mà bất lạnh mình, gần muốn bay tóc trọn. Mà riêng gì tôi, nghe nói đương lúc thế-giới gặp bước kinh-tế khẩng-hoảng nầy, mà bà hoàng-hậu Xiêm-la xài tiền như vậy, tôi nghĩ người ở bên Huê-kỳ cũng hết hồn!

A mà quên! Người ta là hoàng-hậu, là vợ vua kia mà. Bì sao được bà hoàng-hậu, bà nọ vua, e? Nếu bà không xài như vậy, không sợ bà Tổng-mỹ-Linh, uy ông chủ-tịch Tưởng-giới-Thạch nước Tàu cười là sao?

Mấy bà mấy cô Annam xem chuyện nầy chắc thơm lắm phải không? Nói chơi chớ tôi chúc các bà các cô biết suy xa xét kỹ, biết vì nghĩa gia đình trí không nỡ lòng xa-hoa lãng-phí nhứt là trong cơn túng ngặt.

= V =

Nói về phương thuốc trị bịnh kiết

XVI

Xem báo L. T. T. V. vừa rồi, có bài hỏi thuốc trị bịnh kiết. Vì tôi ở xa và có việc tư nên xem báo trễ, rồi chỉ giùm cho bà lánh cũng muộn đó chơi. Ở! Tuy muộn mà có còn hơn không. Chớ tôi vẫn sốt sắng về việc làm nghĩa lắm, chắc độc giả cũng biểu cho rồi.

Bài thuốc mà tôi chỉ sau đây, vốn là một phương thuốc gia truyền kinh nghiệm; cái chỗ thần hiệu của nó thiệt rất thần hiệu vậy. Vì ở gần tôi, có một người kiết đã lâu, bằng thăng trường, trước kia dùng đủ thứ thuốc, mà tiền bết tật còn. Tôi đến thăm, có chỉ cho bà phương thuốc nầy, bà uống trong mấy phút thì bụng êm rồi ngũ một giấc thức dậy, bà kêu con phải mất công đi cầu rửa. Tế ra cái « hay » của nó tôi không ngỏ, nên xin chỉ giùm cho ai làm bình ấy nên dùng, mua chịu thuốc, tuy một vị đơn sơ mà hết, mới là đó chớ!

Vậy hãi một nắm lá « tu bú » thứ có gai đó. Rửa cho thiệt sạch, bỏ vô một chút « muối » đâm chung. Vắt lấy nước cho uống thì hết. (1).

Phải nhớ, uống vô có khi nó làm quông bụng lên phát sợ, nhưng chẳng hề chi. Bịnh nặng thì một nắm lớn, Khá để ý!

NGUYỄN-VĂN-XỨNG.
à Gialxuân (CANTHO)

(1) Nếu ai có mua sách « Ngoại khoa thông dụng » thì bài trương 38 có phương thuốc nầy số 87 bổ tư.

Hỏi ai lâm-le mong cưới vợ giàu, hãy đọc tiểu-thuyết « LỐI VỀ AI ?» nơi trương nhì của, Bửu-Mọc. Tiểu-thuyết nầy hay hơn tiểu-thuyết mới đăng rồi gấp ba.

Cái nạn thất-nghiệp ở Thế-giới

(Tiếp theo)

Có hai cách tìm lợi cho công nghệ, tức cũng là khuyến trương công nghệ ra và kết hậu là tăng thêm số người làm lên, gầm bớt số thất nghiệp đi, là làm cho giá hàng bán được cao hơn lên hay là làm cho giá vốn hàng hóa giảm xuống; (nói đây không phải là nói đến những sự gian dối trong cách quảng cáo).

Phương sách thứ nhứt tiện hơn nhứt, hiệp với cái tánh bất động và làm bền tự nhiên hơn cả, ít hại đến quyền lợi tiếp cận hơn cả, làm cho thợ thuyền được hả hê ngay, sau nữa vốn thật hành được dễ dàng hơn hằng những cách lượng tánh mánh khóe, hằng những hội liên hiệp, tổ hợp, liên đoàn quốc tế, hằng những cái độc quyền thật sự hay là độc quyền trong luật pháp, thuế Thương-chánh cùng hết mọi cách ý lại vào Nhà nước. Cách đó hiệp với một cái khuynh hướng chung về cái chủ nghĩa ấp chế nó ẩn dưới những huy hiệu khác nhau: nào gọi là quả thuyền chế, nào gọi là quả kích, nào gọi là chánh thể đại nghị thiên về chủ nghĩa xã-hội vân vân, nó đã làm cho ngày nay tiêu diệt mất cái sáng hải tự-do khéo hiệp thời. Vậy thì cách đó chánh là cách để bắt đầu thì hành trước hồi chiến tranh (mà cuộc chiến-tranh nầy có lẽ cách đó cũng đã gom vào một phần); cách đó là cách nó vẫn thanh hành từ sau hồi đại chiến và người ta vẫn tự phụ đem ra bắt buộc phải theo đó những cái phương sách kiêu hãnh ở kinh-tế quân đốc (economie dirigée). Một cái phương giải quyết của Mỹ mà sau đã thanh hành lẫn khắp thế-giới, là phương sách nhồi tiền cho thợ để làm cho họ thành ra người tiêu thụ hàng hóa, nhưng không chú-ý đến cái sức bán hàng ra được đến bao là ngăn nào.

Tổ chức quan sát một đều nầy: đã 13 năm nay, các ý sĩ chánh thức đã đem cách đó trị cho bịnh nhân, mà kết quả ngày nay ai cũng trông thấy, kết luận là phải thay thầy thuốc khác hay là tỉ ra nữa cũng phải đổi phương dược đi.

Còn cách thứ hai, nó cũng cói và cần phải có nghị lực hơn, không tìm lối tăng giá hàng bán lên, nhưng lại hạ giá vốn hàng đi, do cách tiết-kiệm, cách dùng máy móc thay nhân công, cách tổ chức công nghệ cho hiệp lý, cách lợi dụng lấy sức người và nguồn lợi cho đắc lợi hơn. Dầu người ta muốn làm thế nào thì làm và dầu người ta có hướng bình mà cứ nhứt thiết phản-tranh với những sự thiết yếu trong kinh tế mà cách xô lý uổng công đến đâu chăng nữa, rồi ra người ta cũng phải miễn cưỡng mà theo đến phương sách ấy.

Cái tình hình nầy vừa mới thấy ở Phác và ở Y. Ở các nơi khác nó sẽ xuất hiện ra lần lần chậm chạp hơn, nhưng thế nào cũng phải có, nếu vì một nước tân thời không thể nào để không lại được với những cái phong trào nó lấn ra theo luật thăng bằng vậy. Như thế khách mua hàng nhìn mãi mà chớ đã chán, sẽ lại đến với người bán hàng, như thế nghề sản xuất lại tại hưng mà nạn thất nghiệp sẽ giảm bớt. Còn các phương sách khác đã thì hành chẳng qua đều là thuốc tạm dùng cho đỡ nguy mà thôi nên có lẽ không có lịch bằng có hại chẳng qua như liều thuốc mát uống vào, tưởng là khỏi cơn rét, kỳ thật vẫn còn cái căn bịnh sâu xa ở trong. — T. H.

HỘI NẶCDANH
Tư bản của hội
2.000.000 quan
Tiền dự
35.044.896.00
QUẢN-LÝ
26, đường C
(Télép
XỔ SỐ H
Kỳ xổ số
Ông Mong
Tổng-lý bằng
CÁCH THỨC
Series
CÁCH THỨC
Trong
số 917.
Về Viết-kiểu
được bồi lại
Fu elleton
LỐI
(TÁ CH
V. — VỀ B
Đến nơi,
ngoài hề
vạch trông
Hương-tinh
chuyện vô
nông nước
người nỗi

ĐOẠN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

THÓI ĐỜI ĐEN BẠC

Tác-giả : KIM-XUÂN.

(Tiếp theo)

Từ ngày Cao-Kỳ làm xã đến nay, cũng hết lòng lo phận sự, tuy là hàm cơ bao, chớ cũng ngồi giữ làm việc, hoặc lũa rảnh rang mới chơi. Năm đầu, nhờ ăn, mua đất sắm vườn dự giả, nên thuê khóa được mỹ mãn, ngỡ bước qua năm sau, thần tài không ủng hộ nữa, nên hễ không đánh thì thôi, chớ hễ rờ lới là bài là nó bắt thua đáo để. Mà cái thứ cờ bạc, đã thua thì ức, nên thế nào cũng ráng gỡ cho kỳ được mới nghe. Đứng vào cái địa-vị đường đường một ngôi xã-trưởng như Cao-Kỳ, tiền nhà đã thua ro, thì lấy tiền đâu mà gỡ bây giờ, lẽ nào đi vay ai, có phải là mượn bạc công mà chơi hay không ?

Tế ra cuối năm nay, chàng xài thâm tiền nhà-nước hết hai mươi mấy ngàn, thế là chàng phải bán hết mấy phần đất để bồi thường vào khoản « nhôi » đó !

Bây giờ sự sản của chàng còn không đầy 3 000 $. Chừng ấy chàng mới nghĩ cho cuộc có hay là gắc chiếm bao. Nhưng nhờ có cái sự ăm lạnh nầy đây, chàng mới biết nhơn tình bao nả !

Chàng đã thôi làm xã, bỏ quyền thế rồi, thì anh em « ấp-phe » của chàng cũng theo thời thế mà càng bữa càng cách xa rời rã.

Một đêm kia chẳng biết đêm gì, mà Cao-Kỳ thao thức mãi, chàng ben chồi dậy, tính qua phòng-văn viết lách giải buồn. Bưng đèn tới nơi, thì chàng thấy trên bàn viết có một phong thơ quái lạ. Thơ ai đem vào đây mà không có không dấu (thơ tay) Chữ lại viết còn ráng ráng chưa rão mực. Ai vào đây mà viết, là cái nhẹ! Để bao sao có hai chữ « Cao-Kỳ » mà còn vẽ chi một lưỡi dao phay trên đó, để làm bề ba hiệu gì mà ghê gớm thế ! ? Chàng phát sợ, nên ngó giáo-giác xung quanh phòng ấy, ngó lên la-phông, ngó ra cửa, không thấy gì hết, đoan mới khóa chặt cửa lại, rồi ngồi xé bao ra mà xem.

Thơ ấy như vầy : « Nầy Cao-Kỳ, « Ta nói cho người biết, mối thù xưa « ta chẳng chung đội trời với người. « Bấy nay ta, muốn ra tay cho rồi, « nhưng vì người có quyền tước, có « thế lực, có kim tiền, có phe đảng. « Nói cho đúng ra, là người chưa tới « số, nên đã nhiều khi ta sắm sửa ra « tay, thì có nhiều việc trở ngại bất « ngờ, khiến cho ta chưa tiện dịp « rửa hờn ngươi được. Nay mạng « ngươi gần tới rồi, ta nói trước cho « ngươi liệu mà giữ mình !

« Nhắc tới cái tên ngươi, máu nóng « của ta nó sôi lên sung sục. Vì ngươi « mà ta phải bỏ lao tù. Vì ngươi mà « ta mất sổ cáy đó ! Để rồi ngươi coi « ta tra thù ! »

H. H. H.

Chàng xem thơ rồi, chàng đổi sự làm giận mà rằng

« Cha chả ! Thằng nào cả gan dữ nẻ ! Nó thị ta không người sao cho ! Mà la thiệt ! Từ ngày ta ra làm làng, trong lúc ta còn đương hành chánh, vì phận sự mà những tên dân có tội bị ta bỏ tù rồi phạt thì đâu có cái tên ba chữ H nầy kia, dầu cho rằng viết lắt cũng khó luận là ai. Ở ở ! Hay là... là... mà đâu có lẽ ! Vì rẽ ấy đối với ta từ lẽ lắm mà ! Y lại là dân có tiền, lẽ nào làm thôi tiền nhơn như vậy ?... »

Trong đêm đó, chàng ngẫ không được chút nào ! Sáng ra, ben ai thằng Hòm đi Cai-vòn rước Hồ-Nghĩa qua, nói thăng có việc cần kíp, dầu có việc gì cũng ran nhơn ra...

Chín giờ, thằng Hòm về tới, không có Bát-Nghĩa qua, chỉ có cái danh thiếp trả lời đơn sơ như vầy.

« Tôi không rảnh rỗi anh !

« Vậy đề khi khác !

Chàng xem thơ chàng hết sức buồn, nghĩ cho tình đời lãnh đạm lắm thay ! Anh em đời nay là anh em tiền... Bởi vậy cho nên lúc mình có tiền, thì anh em không thiếu gì, mình thử có việc chi chút đỉnh, mà dầu không cho hay, họ nghe phong phanh là họ cũng rốn rip tới thăm, đặng có kiếm thế lời ra tiếng vô mà bợ đỡ hầu để bề nhờ nhõi đó thôi. Đến khi mình thất thời, hết tiền đi rồi, thì anh em lơ là, không « se » mình nữa ! ? mà mình có việc rắc rối như vầy, họ cũng chẳng ngó ngàng gì tới. Ngao ngán thay cho hai chữ nhơn tình ! ! !

(Còn nữa).

VÙ QUÂN-TỬ CỔ-CÚNG

Nguyễn-thành-Ứt với Nguyễn-thành-Ức khác nhau

Báo *Lục-Tỉnh Tân Văn* số 3 820 ra ngày 16 Juin 1931, chúng tôi có viết một bài tựa đề « *Quân-tử cổ-cúng* » thuật vụ một chàng tên Nguyễn-thành-Ứt dụng mưu mà lường gạt thiên-hạ một cách rất phi-thường. Chẳng may, vụ đó bể ra, bị ông Cò Testanière nắm cổ, giải lên quan Biện-lý.

Rồi bài, chúng tôi thừa-ưa có đề câu hỏi : « Nam-kỳ có mấy người tên Nguyễn-thành ? ? » Tuy một câu hỏi vu-vơ thế ấy, chớ rõ thiệt là câu hỏi rất có ý lắm, muốn biết được Ứt ấy là Ứt nào, vì chúng tôi cho chưng chư cái tên Nguyễn-thành-Ứt ở Nam-kỳ đây không phải có một. Chỉ có khác nhau là một đằng chữ T và một bằng chữ C thôi, chớ cũng là Ngươ-ỷ-Thành cả.

Quả-nhiên, vì câu hỏi ấy mà mới bữa rồi chúng tôi có tiếp được thơ và bài của ông Nguyễn-Thành-Ức gửi đến xin đăng để rõ cái danh Ức của ông khác với cái danh Ứt của chàng dụng mưu lường-gạt ở đường Amiral Roze kia xa lắm.

Tiếc vì chuyện có chưng ấy mà bài ông viết dài dượn-dượn cả bốn trương ấy, giống in là một cái tiểu sử, nhưng lồng-chi thì chỉ là một lời biện-hoặc mà thôi, nên chúng tôi xin miễn đăng hết ấy.

Miễn đăng bài ông, mà không phụ ý ông. Chúng tôi xin có lời biện-hoặc như vầy :

« Nguyễn-thành-Ứt mà b, bắt vẻ vu ăn lường-gạt thiên-hạ đó là Ứt nào không biết, chớ còn Nguyễn-thành-Ức ? : mà vô sự, gởi bài biện-hoặc đây là *Nguyễn-thành-Ức tự Thiệu-Huy*, người tỉnh Longxuyên, quận Chợ-mới, vẫn là một tay viết báo trước kia. Những tờ báo mà ông có bình-bút là như tờ Lục-Tỉnh Tân-Văn, hồi ông Gilbert Chiếu làm Tổng-lý, tờ Nông-Cổ Mín-Đàm, tờ Thôi-Báo, tờ Nam-kỳ Kinh-Tế-báo, và phụ nhiều báo chí ở trong Nam ngoài Bắc.

Đó, Ứt nầy là Ức tự Thiệu-Huy ! Ức viết báo, bạn đồng nghiệp cũ, chớ không phải Ứt lường-gạt.

Ngoài cái Ức tự Thiệu-Huy, Ức là tốt, là lịch-sự của ông ra, còn hai ông Ứt và Ức hay Ứt khác nữa, là :

1 : Nguyễn-thành-Ứt tức Long, giáo-viên người tỉnh Cantho, tác-giả quyển ngôn-tình « Cô Ba Hàn-Nêt » ;

2 : Nguyễn-thành-Ức tức Ứt, chưng như người ở tỉnh Vinhlong...

Ấy mấy lời biện-hoặc, xin ai nấy phân-biệt phải-trái-bạ ông Nguyễn-thành-Ứt dụng mưu lường gạt thiên-hạ, mà ông Nguyễn-thành-Ức là người ở đàng ngoài.

L. Q.

TIN KINH-ĐỐ

Cáp 36 ngàn bạc

Một người Lách mai-bán của một nhà Ngân-hàng kia vừa rồi bỏ sở mà trốn mất, khi đi trốn thì ông chủ tính rồi nghe trăm mất đến 36 ngàn đồng. Tưởng chủ trốn đi đâu xa, có hay đâu chủ vào đến Lang-cô là một phần nữa đường từ Huế vào Tourane, thì bị bắt đem về Huế.

Sự nầy cũng đương tra vấn, chẳng hay vì cớ gì mà chủ lại trốn đi ?

CHÁNH-PHỦ ĐÔNG-PHÁP

Sổ Quốc trái Đông-pháp

XỔ LẦN THỨ 37

(Ngày 1er Juin 1931)

Mỗi số sau nầy được hưởn lại 100$.

(Tiếp theo)

47.018	53.867	60.870	69.411	77.175	
47.109	53.746	60.904	69.857	77.207	
47.142	53.806	61.356	69.881	77.243	
47.292	54.014	61.352	69.883	77.311	
47.321	54.402	61.373	69.895	77.397	
47.510	54.433	61.525	69.896	77.615	
47.660	54.575	61.597	69.911	77.638	
47.742	54.598	61.915	69.918	77.676	
47.678	54.740	61.918	69.987	77.847	
47.999	54.929	61.987	70.070	78.045	
48.131	55.091	62.237	70.096	78.207	
48.365	55.094	62.269	70.110	78.291	
48.413	55.120	62.464	70.256	78.362	
48.416	55.203	62.467	70.301	78.415	
48.429	55.450	62.499	70.570	78.785	
48.546	55.458	62.585	70.581	78.805	
48.534	55.610	62.864	70.617	79.085	
48.593	55.947	62.893	70.835	79.148	
48.702	56.146	62.904	71.116	79.300	
48.881	56.151	62.925	71.326	79.548	
49.006	56.253	62.987	71.331	79.577	
49.147	56.271	63.158	71.722	79.596	
49.174	56.274	63.204	71.741	79.801	
49.207	56.289	63.404	71.805	79.891	
49.366	56.453	63.599	71.829	79.806	
49.562	56.603	63.648	71.929	79.826	
49.618	56.773	63.675	72.145	79.843	
49.698	56.824	63.796	72.292	79.974	
49.707	56.903	63.898	72.431	80.061	
49.774	56.965	63.991	72.815	80.077	
49.810	57.601	64.659	73.096	80.139	
50.012	57.738	64.240	73.363	80.74	
50.059	57.845	64.451	73.784	80.369	
50.059	58.329	64.492	73.969	80.414	
50.073	58.377	64.557	73.976	80.493	
50.165	58.42	64.598	74.011	80.561	
50.665	58.562	64.774	74.110	80.609	
50.742	58.602	64.958	74.179	80.684	
50.893	58.766	65.162	74.284	80.872	
51.087	58.894	65.535	74.532	81.016	
51.114	58.917	65.549	74.716	81.151	
51.145	58.985	66.906	74.792	81.268	
51.204	59.126	66.341	74.863	81.641	
51.258	59.232	66.341	75.029	81.710	
51.466	59.375	66.632	75.059	81.954	
51.478	59.120	66.733	75.235	81.965	
51.485	59.429	66.778	75.294	82.075	
51.983	59.656	66.870	75.317	82.108	
52.109	59.654	66.882	75.421	82.279	
52.131	60.072	67.073	75.465	82.299	
52.365	60.111	67.332	76.093	82.314	
52.912	60.216	67.946	76.234	82.348	
53.111	60.381	68.489	76.437	82.620	
53.179	60.384	68.492	76.530	82.968	
53.190	60.426	68.645	76.532	82.993	
53.215	60.513	68.853	76.612	82.949	
53.415	60.564	69.135	76.884	83.095	

(Còn nữa).

Những phiếu quốc-trái có số ở trên nầy thì đặc-lệnh tiền tài sẽ khoá-lục trong con Đông-pháp bắt đầu từ ngày 1e tháng bảy tây.

Khi tính phải trả tiền thì phải nước đã định mà thôi.

Các người có những phiếu ấy phải đem nạp phiếu tại kho-bạc, từ bây giờ để tiện việc kiểm soát. Khi nạp sẽ có giấy biên nhận.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 3 Juillet 1931.

	1er	2e	1ER.00	1ER.00
Nhà-nước.....				
Ngân-hàng Đông-pháp...	9	54	9	54
Banque Franco-Chinoise.	9	54	9	54
Banque de Saigon.....	9	54	9	54
Finance, Fes, et C.....	9	54	9	54
Hongkong Shanghai S.C.	9	54	9	54
Chartered-Bank.....	9	54	9	54
Stê Annamite du Crédit.	9	54	9	54

MỄ CỐC

Giá nhỏ đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lúc 100 kilos

Paddy pour ris de choix.....	2f50 à 2f60	
Paddy pour ris numéro 1....	2.30 à 2 40	
— 2....	2 20 à 2 30	
— 3....	2 10 à 2 20	
— 4 (50/50). Jaune	2 10 à 2 20	
Paddy alimentaire.	1.95 à 2.05	

Khăn đen Suối đờn

Tôi còn dương làm những kiểu khăn đặt riêng tây ý mỗi ông ; xin viết thư nói rõ mấy lớp và lấy ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lãnh hóa giao ngân, sẽ phí tôi chịu .....

Bằng hàng nhứt	3$00
Nhiễu gẻ hoặc cẩm nhung	2 50
Thứ thường ngoài chợ	1 20

Nguyễn-văn-Bấp
Ex nghiệp Suối đờn
par Bát-Tiên (gần) Bình-Đông

Mới xuất bản

Sách kẻ sổ xe hơi lưu hành trong cỏi Đô g-Pháp năm 1981

Sách nầy nối theo cuốn đã in ra năm 1930 có mấy điều sau đây :

1° Bản kê các thứ xe hơi nhà, xe camions, xe máy đầu đã lưu hành trong năm 1929 và 1930 trong các xứ Nam-kỳ, Cao-miên, Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Lào. Có nói rõ cách thức riêng về máy của mỗi cái xe, kiểu nào, sức mạnh bao nhiêu và mấy lòng máy.

Tên họ và chỗ ở của chủ mua và cái nạp lấy số thông hành.

2° Có 5 tấm bản đồ về các đường đi cả 5 xứ Nam-kỳ, Cao-miên, Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Lào đóng đính theo sách, trong ấy có biên rõ số kilomètre đi mỗi tỉnh là bao nhiêu và mấy chỗ nào có bán dầu xăng.

3° Luật lệ đi đường

4° Cách dạy về dầu trong xe

5° Hay cách sửa sóc máy

6° Thể lệ bảo-kê xe, và nhiều đều cần ích vân vân....

Nên hỏi mua nơi các nhà sách lớn hay là tại sở Argus Ecomique, *35 bis đường d'Espagne — Saigon*

Giá mỗi cuốn là 8a đồng (3$00) gởi bằng mandat-poste.

Tuổi già sức mạnh mấy là vì đại bổ gân cốt cùng máu huyết, là thuốc, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều nên dùng. Vì sanh kế hồi cao khí lực suy giảm. Ăn không ngon, mình ốm đau thân mỏi, hễ uống rượu bổ vào thì sẽ dang cơ lên thành đồng, một mảy tinh khí lo cho trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn người biết nhược, đàn bà mất máu, có lý do bạch, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, đều nên dùng vào thì mạnh mẽ lâm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trăn kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 19 8 92, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190g 192, Rue des Marins, Cholon.

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE

CARREAUX & MOSAIQUES

Maison Fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture

CHODUI SAIGON

Marque de fabrique

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng XI-MĂN đủ thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm. Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

VÒ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô ma.

Dây thép đề tắc : (Télégraphie) MASACAMO — SAIGON

Thuốc PILULES PINK thêm cho các cô-thế yếu-mệt biết bao là mau tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tính nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh tới thì lớn-sớt và bệnh trở về gió, bệnh đau dạ-dầy, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

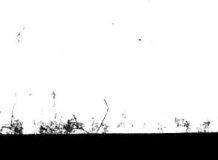

Vạn quốc Tiết-kiệm hội

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỀ HIỆP VỐN
Tư bản của hội 65.000 lượng (1/2 đồng rồi)
2.000.000 quan phật lăng (1/4 đồng rồi)

Tiền dự trữ cái năm 1929 :
35.044.896.00 bạc đồng Thương-hiệ

QUẢN-LÝ CỘI ĐÔNG-PHÁP.
26, đường Chaigneau — Saigon
(Téléphone : N° 571)

XỔ SỐ HỘI VỐN TIẾT-KIỆM
Kỳ xổ số ngày 29 Juin 1931

Ông Monges, thay mặt cho ông Tổng-lý hãng rượu Đông-pháp thuộc viên bản trị-sự Cố-vấn chế tạo.

CÁCH THỨC SỐ 2. — XỔ SỐ LẦN THỨ BỐN MƯƠI LÂM
Série 1651 được ra

CÁCH THỨC SỐ 3. — XỔ SỐ LẦN THỨ MƯƠI HAI
Série 143 được ra

Trong série nầy có 1 vé tiết-kiệm số 917.

Vé Tiết-kiệm số 917 của ông Francis LOGZO, chủ điền ở Đồng-hới, được hồi lại :

MỘT NGÀN ĐỒNG

XỔ TRÁ TIỀN LỜI CÁCH THỨC SỐ 3

Tới ngày 29 Juin 1931, Hội đã bán đặng 551 vé.

Số tiền lời xổ trả tháng nầy là : $275,50

Vé số 457 được ra hưởng lời.

Vé nầy là vé phân nửa của ông BÙI-VĂN-NHẠN ở Bến-tre, nên chỉ hưởng được phân nửa mà thôi là $137,75

Phân nửa kia kể theo trong số thứ tự, thì thuộc về vé số 158.

Vé số 158 nầy của ông BÙI VĂN LỘC, giáo-sư ở tại Batri-Bentre, được hưởng phần nửa, là $ 137,75.

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ ba 28 Juil et 1931. 3 giờ chiều, tại phòng làm việc của Hội, 26 đường Chaigneau, Saigon (tầng lầu thứ nhứt)

Ai muốn lấy vé tiết-kiệm của Hội lai tại mấy người Agents và Courtiers của Hội, hoặc đến phòng vào Quảng-ký Đông-pháp, số 26 đường Chaigneau, Saigon.

Fueilleton n°21 *Da 3 Juil. 1931*

Lồi về ai?

(TÁ CHƠN TIỂU-THUYẾT)

Tác-giả : BỬU-MỘC

V. — VÌ BỨC THƠ TÌNH MÀ GÂY SỰ

(Tiếp theo)

Từ Mẹo nói dứt lời, chánh Lục-bộ tỏ lời cám ơn rồi cáo từ từ Mẹo mà đi riết...

Đến nơi, chánh Lục-bộ đứng núp ngoài hè, khuất bóng chuối, móc vách trông vô thấy hai vợ chồng cựu Hương-trưởng Giỏi đương ngồi nói chuyện vô inhau nhưng chồng thì ngồi uống nước, còn vợ thì lại vá may; còn ở trong buồng thì nghe có tiếng người nói xầm-xì bộ là-lợt trừng giỡn, Diễn đó chánh Lục-bộ hồ-nghi, nên lẫn vách lại ngay chỗ buồng, dạch vách là nhe-nhẹ trông vô thì thấy vợ chồng đương vói thấy giáo Phủ-qui ôm nhau hun-hít thì máu ghen nổi lên sung sục. Bởi vậy cho nên chánh Lục-bộ ta không kịp suy nghĩ, lẫn vách đi thẳng vô, tính chém hai đứa gian-dâm cho được. Ai đe mới gần tới cửa, coi chó vàng trong nhà thấy bóng, vụt chạy ra sủa om muốn cắng.

Cựu Hương-trưởng Giỏi thấy thế thì chạy ra la chó, còn thiếm Hương-trưởng thì tằng-hắng một cái rồi hỏi rằng : « Chánh lục-bộ đi đâu đây cả? »

Cô hai Nhạn ở trong buồng, bỏ ý bão thằng giáo bước trái ra sau vườn, còn cô thì bước ra tay bỏi tóc miệng hỏi rằng : « Bên nầy nghe nói có gà lôi, vậy chú tư thiếm tư làm ơn để cho ba mà tôi một cặp ? »

Thiếm Hương trưởng biểu ý liền đáp : « Về nói lại anh chỉ gà nó còn nhỏ lắm, để nó trông rồi qua bắt-bỏi gì thì bắt ! » Vừa dứt câu chuyện, chánh Lục-bộ bước vô điểm mặt hai vợ chồng cựu Hương-trưởng Giỏi mà nói : « Hai vợ chồng chú cột mối vợ tôi cho thầy giáo Phủ-qui, lại chưa trong nhà, nghe !... Nói phải mà nghe, chớ vợ chồng chú lớn mà dại quá chớ ! »

Thiếm Hương-trưởng nói : « Bộ ! Mầy nói vậy mích lòng dà ! Con vợ mầy nó qua nay gà lôi, chó ai đụ-đỗ, cột mối cho ai mà Bộ mầy nói như vậy ! Bộ mầy ngồi lại mà coi, con vợ của mầy phải nó khờ dại nhỏ nhít gì sao mà nói tao đụ đỗ ! »

— Ối dừng có giả hàm nà ! Nầy giờ tôi núp ngoài hè nghe thấy cả, đừng nói trơ trẻu mà phải bay hồn bay giờ !

Nói rồi rút dao phay sau lưng cầm đưa trước mặt cô hai Nhạn đoạn và mà nói rằng : « Thật mầy là con đĩ Võ-Hậu, có chồng còn lấy trai, thiệt cái đồ thú đồ hư như mầy, dầu xôn đầu cũng chưa đủ nư giận! Hừ ! Nhưu vậy sao còn đưng đó không chịu vô, để tao chỉ xung tao lên thì đừng trách số ».

Cô hai Nhạn đon miệng muốn mắng lại, nhưng chưa kịp thôi thấy thầy giáo Phủ-qui ở nhà sau bước lên mà chánh Lục-bộ mà nói : « Anh nói tôi lấy vợ anh phải hôn ? »

— Tao nói mầy à ! Mầy giỏi lắm gì tao mầy lâm cơn ?

— Có chưng cớ hai vợ chồng Hương-trưởng, thằng nầy nó nói nhục tôi, mà thưa Hương-chức có đôi thì hai vợ chồng lâm ơn cứ nghe sao nói vậy ?

— Tao biết lực sự mà ! Mầy giỏi thưa đi, bằng không tao kêu mầy con cho !

— Đỡ dại không biết xấu, có vợ không biết dạy để nó ngoại tình rồi ghen tương nói bậy ?

Mầy lời ấy làm chánh Lục-bộ nổi xung, tay cầm dao nhảy qua vựa chém vừa nói : « Nc đỡ ! Thôi thì chết chà đi con ! »

Thầy giáo Phủ-qui có nghề chút ít nên xuống bộ xông vào đội đầu, tay nắm cẳng chánh Lục-bộ mà phòng theo trớn trung nhằm bàn thờ làm cho đỡ đạt rớt đầy dưới đất, bể nghe rồn rồn.

Hai vợ chồng cựu Hương-trưởng Giỏi thấy thầy giáo Phủ-qui phòng trái chánh Lục bộ lẽ nằm như trên chưng, máu ra đỏ ngời thì mặt xanh như chàm, nên chồng ra dành mõ làng, vợ lại đập đồ phao phản...

Thiên-hạ ở xóm Tâu-qui, nào Hương-chức, nào bình dân, nghe mõ đều chạy tới đông nam. Có tên hương-bảo đương niên xông ra bảo hai vợ chồng cựu Hương-trưởng Giỏi đề chánh Lục-bộ lên giường coi, thì thấy chánh Lục-bộ nằm mê-man bất tỉnh... Giây lâu, chánh Lục-bộ lấy tay chỉ rồi lấy tay xuống coi thấy trong bàn tay máu thôi đó ngời !...

Mai sẽ tiếp

HÀNG LỚN CHARNER

R. C. Saigon 243 — Cũng một nhà **G. M. R.** Hanoi — *Téléphone: 140-543*

Cho được mừng lễ 14 Juillet Hàng CHARNER bán nhiều đồ rất rẻ, để vui lòng quí khách

LỄ 14 JUILLET

Bán những đồ để chưng bàn đèm. Nào là — cờ xí — giấy thao long — ballons — lỵ màu — đèn cầy — đèn hóng — v. v...

GRANDS VINS de BORDEAUX
Château « Rauzan-Ségla » 1917, la bouteille ..... 1$50
Château « Beychevelle » 1925, la bouteille 1 75
Château « Brown Cantenac » 1916, la bouteille 2 00
Château « Lamothe » Haut Sauternes, la bouteille 2 50

GRANDS VINS de BOURGOGNE
Meursault, 1er cru, la bouteille .. 1$50
Puligny Montrachet, Grand crû, la bouteille 1 75

GRANDS VINS d'ALSACE
Knipperlé, la bouteille ..... 1$10
Turckheim, » 1 30
Barr Silvaner, » 1 50

Liqueur de la GRANDE CHARTREUSE
Jaune, la bouteille ..... 3$00
La demi bouteille 1 60

Les delicieuses Liqueurs de FOURNIER
« Sève Fournier la 1/2 bouteille. 1$50
« Curaçao Blanc » . 2 00
« Cordinal Fournier, a la fine. Champagne, la bouteille 2 50

CHAMPAGNES
« Leon Chandon, demi-sec, la b.. 2$50
« Pommery et Greno, Crémant, demi-sec, la demi bouteille . 1 50

MOUSSEUX
Vve Amiot, Military, la bouteille. 1$20

Petits pois extra fins au beurre AMIEUX ..... 0$50
ASPERGES « Getzbest » Mommoth White, la bouteille ..... 1$10
CASSOULET « a la renommée du vrai Cassoulet », la boite ... 0 55
Boite de six harengs saurs de BOUCLET ..... 0$55
Sardines extra-choix garanties pure huile d'olive D.M.C ... 0$40
Sardines sans arêtes de RENE BENIERS ..... 0$65
Saumon rose des Présidents. ... 0$42

Bốn năng bán sang Chúa-nhựt. — Sang thứ hai nghỉ — Trừ gian hàng Alimentation cũng bán sang thứ hai.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — BÁC-ÁI

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH RACHGIÁ

YẾT THỊ. — Đơn xin khẩn đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP CHỖ TỌA LẠC và chỗ ở người xin	SỐ ĐẤT	SỐ miếng đất	SỐ tờ bản đồ	SỐ SÁO MẶC	NÓC BỜ
Père Blondet à Ba-nam (Cambodge)	Hòa-Thuận	91 92	2e »	22h30 33 25	

VIỆC TRANH CẠN VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 11 và 13 nghị định ngày 13 Juin 1929, ai có tranh cạn đều chi thì nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện Chủ-tỉnh Rạchgiá.

Rachgia, le 8 Juin 1931.
L'Administrateur Chef de Province,
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 15 Juin 1931.
P. le Directeur des Bureaux du Gl et p. o
Le Chef du 5e Bureau,
Signé: B. MONVOISIN

Institution HOÀNG-TY

80 Boulevard Kitchener (Cầu-ông-lãnh)
—:— SAIGON —:—

Trường dạy học-sanh đi thi cấp bằng « Tiểu-học », « Sơ học », « Cao-đẳng-tiểu-học » (Diplôme) và Brevet élémentaire.

Trường thành lập đã lâu; mỗi năm số thí-sanh ứng cử trong các hội thi đậu rất nhiều.

Ông bà muốn hỏi đều chi xin viết thơ cho Bổn-trường.

BỆNH GIANG MAI

ĐIỀU TRỊ MỘT CÁCH CẨN-THẬN — CẤP-TỐC — KÍN-ĐÁO
rất rẻ theo, đủ khi đi xa cũng tiện, bằng

THUỐC-BÁNH HIỆU GIBERT
(COMPRIMÉS de GIBERT)

Thay được 606 phải tiêm tốn tiền lắm.
Bà được có thân hiệu luôn từ 12 năm nay.
Rất nhiều giấy nhà thuốc chứng, đăng lên báo.
Muốn được thuốc chính hiệu, xin nhớ rõ tên và chữ ký của người chế thuốc.
J. GIBERT, Pharmacien-Spécialiste de 1re Classe
Bán tại Marseille, 19, Rue d'Aubagne.
Bán tại Saigon: L. SARRAT, Pharm Normale

Thuốc thượng hạng INJECTION PEYRARD
thứ thuốc thụt mà chế ra đã lâu, ai cũng nhận là linh-nghiệm hơn các thứ khác.
Đi chiến-trận, mới hãy lâu điều khổ cực.
Trong 232 người Arap thì 231 khoái lắm, ý như được [illegible]

Sự thử nghiệm.

Người mà da dầy đã hư và tiêu-hóa không được tốt thì thực là cái nỗi cho bệnh hoạn. Vì làm sao ? Vì rằng ăn không đủ và vị ăn vào không tiêu, cho nên kém huyết, hao người, rồi sau sinh ra bệnh suy não, nhược người, thực là một điều nên sợ. May thay lại có thuốc Pilules Pink để cứu vớt những người ấy. Thuốc này làm khỏi đau bụng, làm cho tiêu hóa đều hòa và người ốc lại sắc biết ngon. Pilules Pink lại còn bổ trí cho huyết được tốt và bổ cả cho não nữa.

Ông Pierre Bonsalgues, ở Barri về tỉnh Miers có viết giấy rằng :

« Thực là nhờ Pilules Pink mà tôi lại được mạnh mẽ như thường. Nay tôi không đau da dầy và không đánh trống ngực như trước nữa. Hiện bây giờ tôi thấy trong người khoan khoái và làm ăn chăm chỉ không kém như trước nữa. »

Thuốc Pilules Pink được là một thứ thuốc [illegible] bán [illegible] các [illegible] đều có [illegible]

BÌNH LIỆT KH[illegible]

Công-văn

Vì tờ nghị quyết Tòa-án Nam-kỳ ngày 25 Avril 1931.
Định cho những người kế tự sau này khẩn đất nhà nước, sẽ đặt ưu-tiên kể trong bốn năm đây.

HẠT CHOLON — *Lãng Lộc-giang*

TÊN NGƯỜI KHẨN	SỐ HIỆU số đất	SỐ MẪU SÀO
Trần-văn-Sơ	139 phần	mẫu 7 00.00
Ng.-Văn-Du	146	7. 42.40

Đất khẩn nầy chẳng dang bán hay là nhường cho người ngoại quốc.
Sự đo chia mà trái các điều ở định nơi khoản thứ 2 thì phải bị hủy bỏ vì sự trật tự chung.

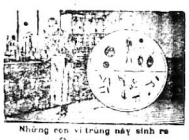

Những con vi trùng nầy sinh ra
BỆNH LỴ
BỆNH XỔNG RUỘT
BỆNH KHÔNG LÀNH DẠ
Những bệnh ấy chữa khỏi bằng thuốc
AMIBIASINE
Đã được các tay danh-y toàn cầu công nhận rất kiến hiệu.
Thuốc Amibiasine là thuốc để dự-phòng và chữa các bệnh ấy rất thần hiệu.
Để tại phòng thí nghiệm thuốc AMIBIASINE Số nhà 85, Rue d'Amsterdam, PARIS.8e
Bán ở khắp các nhà bào-chế lớn.

Ecole Centrale de Commerce

47 Rue Vassoigne -:- SAIGON (*Tân-định*)
Directeur: TRẦN-MẠNH-NHÂN Ingénieur

Ecole Centrale de Commerce *là trường thương nghiệp rất lớn tại Saigon, sang lập đã lâu năm, chuyên dạy các khoa: Bút toán, đánh máy viết, viết tắt, chữ Pháp, chữ Anh, tiếng Quảng-đông và nhiều khoa khác không ăn tiền. Các vị giáo-sư đều có cấp-bằng trường Cao-đẳng Pháp-quốc và ngoại quốc, hết lòng dìu dắc ban thanh-niên trong đường học-vấn, nên những cựu học-sanh đều có việc làm và được chủ hãng khen ngợi. Vậy qui Ông qui Bà có con em cho học mau thành tài và chắc có việc làm, thì nên gởi tới bổn trường, chắc được vừa lòng. Cả chủ mát mẻ cho học sanh ăn ở luôn trong trường.*

Cần hỏi đều chi xin viết thơ cho:

M. TRẦN-MẠNH-NHÂN.
Directeur de l'Ecole Centrale de Commerce
41, Rue Vassoigne. — SAIGON (Tânđinh).

Sữa lấy ở các đồng cỏ nước Thụy-Sĩ
Rất trong sạch,
Rất bổ và dễ tiêu,
Dùng lúc nào cũng tốt.

SỮA TỌC THỤY-SĨ
NESTLE
HIỆU
CON CHIM
là một thứ sữa nổi tiếng khắp hoàn cầu.

Feuilleton n° 136

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT

Lục Tiểu Ngũ-Nghĩa

HỒI THỨ BA MƯƠI CHÍN

Lão-Kỷ-Cương cầu nhà chết rưu, Bạch-cúc-Hoa trốn chạy đi xa.

(Tiếp theo)

Bạch-cúc-Hoa vừa tránh khỏi mũi tên rồi, thì lại nhắm ngay mặt Tư-Lương mà liệng qua một trái độc-phiêu nữa.

Tư-Lương liền né qua bên tả mà tránh trái phiêu, còn tay hữu thì liệ g lại Bạch-cu -Hoa một cục phi-hoàng-thạch trung năm cạnh lại, dựa bên gò-má phía tả. Ném cho Bạch-cúc-Hoa sưng và bể nửa cái mặt, miệng thì máu chảy ra đỏ lom *(đập hàm gẫy răng cắm, nên phải chảy máu chớ không phải máu hong)* Bạch-cúc-Hoa tức mình vừa giận vừa sợ bên cầu răng răng sức chịu đau, rút cây bâu-kiếm ra nhảy tới quyết chém Tư-Lương mà báo thù.

Tư-Lương cũng rút bâu-đao ra và mắng rằng: « Bạch-cúc-Hoa, mi là loại muông sâu, mi không biết Lão-Tây nầy là ai hay sao mà muốn mua bùa trước cửa Bang đó ? » Bạch-cúc-Hoa nói : « Tuồng con nít, mi dám chuốc mắng ta sao ? Hãy coi cây kiếm của ta đây nầy. » Vừa nói vừa huơi kiếm chém bổ tới.

Tư-Lương đưa dao ra đỡ nắt lên một cái rất mạnh, nghe tiếng kêu rang rang, và g lửa ra sáng loa. Hai người đều hết hồn, liền nhảy dang ra xa đặng coi binh khí của mình. Tư-Lương xem kỹ cây dao-huôn-đao của mình không có khơn mẻ chỗ nào, thì mừng lắm, còn Bạch-cúc-Hoa cũng coi lại cây bâu-kiếm của mình cũng không hề hấn chi thì cũng mừng rỡ chẳng cùng.

Nguyên hai cây bâu-dao và bâu-kiếm đã chọi với nhau mà không hề chi hết đó, là vì bai môn binh-khí ấy cũng đồng đúc ra trùng năm trùng tháng với nhau ; cũng đồng ở về đời nhà Tấn, do nơi Hích-Lên Thừa-Tướng đúc ra, cho nên hai cây dao và kiếm ấy, lấy sự mềm cứng chẳng khác nhau, đều đồng sức với nhau, hai cây như một.

Lúc ấy Bạch-cúc-Hoa thì muốn chặt cho đứt cây dao của Tư-Lương. Còn Tư-Lương cũng muốn trấy cây kiếm của Bạch-cúc-Hoa, bởi do cho nên hai đứa đều ráng sức đánh nhau, hễ kiếm đâm thì dao đỡ, mà dao chém thì kiếm ngăn; hai mon binh-khí chụm nhau, tiếng khua nghe rang rang. Lúc bấy giờ, Triển-Chiêu để đứng mà coi, nếu ấy vô tiếp sức với Tư-Lương mà bắt Bạch-cúc-Hoa, thì sợ e mang tiếng tranh công với châu, vì vậy cho nên anh ta để đứng mà coi, cho không chịu tiếp. Còn Bạch-cúc-Hoa vừa đánh vừa nghĩ rằng : « Có một mình Tư-Lương đây mà ta còn ngăn đỡ hết hơi, nếu Nam-Hiệp mà vô nữa, thì ắt là ta phải khốn ; thôi thôi, ba mươi sáu kế, chạy trước là kế hay. » Tuy là tính vậy chớ để gì mà chạy, phải trao bề nầy trở bề kia, rồi mới nhảy phóng ra ngoài rồi nhắm phía Tây mà chạy riết.

Tư-Lương ở sau rượt theo, phía sau lưng Tư-Lương thì Triển-nam-Hiệp cũng rượt tiếp theo nữa.

Bạch-cúc-Hoa lúc nầy như chim sợ ná nên chỉ cư tìm đường mà chạy dông, ước phải có cành mà bay được cũng bay cho mau mà thoát nạn. Đã vậy mà Tư-Lương ở sau vừa rượt theo vừa chuỗi mắng om sòm rằng : « Đồ khốn kiếp, ta đố mi chạy đi đâu cho khỏi tay ta ; mi lên trời ta cũng lên theo, mà mi có chung xuống đất, thì Lão-Tây nầy cũng nằm ba cái gió của mi mà kéo lại. »

Triển-Chiêu ở phía sau lưng nghe Tư-Lương nói mà hóa tức cười, bèn nói thầm rằng : « Thằng nầy nó nói cái gì mà là quá, người ta lên trời thì nó cũng lên theo, bằng mà chung xuống đất, sao chẳng chung theo xuống đất, lại để nằm ba cái gió mà kéo lại. Gió gì ở đâu mà nhiều vậy ? Hiện chỉ mà Tương-tử-ca thường hay nói với ta, rằng nó nói nhiều tiếng nghe tức cười lắm. »

(Mai tiếu).

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RECEPTEURS
à 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.

LAMPES des marques
RADIO TECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
MÉTAL

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILLEF
Haut-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et de Réparations dirigé par un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'Audition
104, Boulevard Charner
Saigon

HOTEL
TAM-KY KHACH-LAU
HUYNH-HUE-KY (Propriétaire)
N° 3 à 29 Boulevard Galliéni — Téléphone n° 776
Annexes Rues Bourdais et Grimaud
Hạ giá tiền phòng rẻ lắm kể từ *1er Mai 1931*

Lời rao vặt

MUỐN BÁN

Một cái nhà mái cất trên nhà sau rào mát mẻ, có 6 phòng, 3 phòng rửa mặt, nhà để xe, có vườn trồng — Châu vi được 750 thước vuông — Còn chắc lắm — Muốn bán giá rẻ, vừa phải. Hỏi tại M. H. Đây, 48 rue Lagrandière. — SAIGON.

KHI ĐI DU LỊCH, THĂM VIẾNG

Nếu nét mặt tươi tỉnh thời được tiếp đãi ân cần. Nhưng nhiều khi thật là buồn bực. Vì bụi bẩm, vì khát nước làm cho ta ngứa ngáy cuống họng. Thỉnh thoảng ta ngậm vài viên

KẸO THUỐC WYBERT

Ta sẽ thấy mồn miệng và cuống họng được dễ chịu khơi khô hảo ngay lập tức. Không những thế mà thôi, ta lại còn ngăn ngừa được những bệnh hay lây.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT
bán tại các hàng bào chế tây, mỗi hộp có hơn 300 viên.

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU
MORRHUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-ON SA BÒ-TÓ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhờm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tổn.*

Mỗi cái trừ tại đường Vivienne Paris, môn bài số 8.

GÂY MÓN

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ

Làm cho Sung tức máu mạn, ấy là một vị thuốc của các Lương-y trị bịnh; Muốn biết rõ hơn xin đọc bổ tức mà xét thử thuốc ấy bình vậy. Các nhà thông tại Grande Pharmacie đều đang bán.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh
Nếu muốn chánh khỏi, xin dùng :
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

Có theo đúng tờ dấy hiệu.

RẤT THÂN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây.

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHÙ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trường đau là lành bình đau Can, tì phế phù, không đá nó làm cho bớt đau một đấy một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng nơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhiệt ai si cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phù được trong sạch, tạng ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sinh ruột sưng bao tử, sưng ruột, đau gan ; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, gầm gân, gầm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cá trông trắng trứng gà, đau hậu thũ, vít lỗ lái và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock.*

Bởi thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc đỏ bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT (Tỉnh NORD.

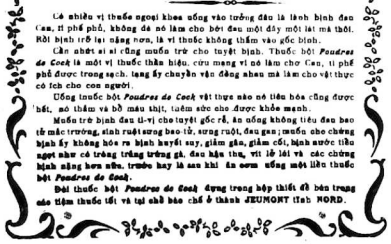

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VAN-NGÔ.

IMPRIMERIE DU LỤC TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN THIẾT.
13, Rue Lucien Mossard — SAIGON

Feuilleton n° 38

Lịch-Đại Kiếm-Hiệp toàn truyện

THƯỢNG-CỔ THỜI-KỲ

Xuân-Thu Kiếm-Hiệp

« Ngư trường kiếm »

(Tiếp theo)

Chuyên-Chư nói: tôi ở chỗ hương thôn, vốn một người dê tiện, xét mình chẳng có tài đức chi giỏi, dám phiền Đại gia tới nhà. Chuyên-Chư nói dứt lời, bèn lếp rước Công-tử-Quang và Ngô-Viên vào nhà hiên đó, cái cửa phía ngoài thấp bép, vào qua phải cúi đầu xuống mà đi, bước vào nhà thì một cái nhà lá rách lủng bốn bên, chỉ có một cái chõng tre dệt phía trước, Chuyên-Chư thỉnh Công-tử-Quang ngồi trên cái chõng, Ngô-Viên và Chuyên-Chư bồi tiếp đứng bên, Công-tử Quang trò chuyện chút lâu, đem tặng Chuyên-Chư năm chục lượng vàng và năm tấm lụa, lời rằng hiền lễ yết kiến, đặng biểu tình quen biết về sau. Chuyên-Chư ái ngại trong lòng, không chịu nhận lãnh lễ vật ấy. Ngô-Viên khuyên bảo hết sức, cực chẳng đã Chuyên-Chư phải nghe lời, Chuyên-Chư nhận lãnh vàng lụa đã xong, liền cám ơn bái tạ. Công-tử-Quang dặp lễ lại, cứ tôn nhượng Chuyên-Chư bằng Tiên-sanh. Công-tử-Quang bèn nghinh tiếnh Chuyên-Chư tới nhà, lễ tiếp đãi cực kỳ long trọng, lại khiến người đem gạo thịt tới nhà Chuyên-Chư hôm sớm, đặng cấp dưỡng bà mẹ của Chuyên-Chư. Công-tử-Quang đối với Chuyên-Chư thế nầy, chẳng khác nào anh em cật ruột, Chuyên-Chư cảm tình vô hạn, không biết, bao đáp lẽ nào.

Nhân khi thanh vắng không ai, Chuyên-Chư bèn tiếp Công-tử Quang mà nói: tôi một đứa tiểu-dân nghèo khổ, chẳng biết đường cày vào đâu, may nhờ Công-tử thương tới phận hèn, tôi có bề áo ấm, vẫn lại mẹ tôi ở nhà đói lạnh, cũng nhờ chén cơm tấm áo của Công-tử dưỡng già, ơn nghĩa nầy hiền rộng núi cao, tôi biết sao bào đáp, nếu Công-tử có việc gì sai khiến, tôi chẳng dám từ nan. Công-tử-Quang nghe nói động lòng, bèn tu nhỏ với Chuyên-Chư mà nói: không dấu chi Tiên-sanh, tôi có một việc lợi hại lắm, bởi tôi muốn giết Vương-Liêu (Công-tử-Liêu) cho chết, dặng tôi tự lập làm vua, nhưng việc nầy chẳng phải dễ nào, phải có một tay Dũng-sĩ trợ lực mới được, nếu Tiên-sanh có lòng giúp đỡ, tôi xin ủy thác việc nầy. Chuyên-Chư nghe nói ngài ngùng, liền do hỏi sự tình sau trước, Công-tử-Quang bèn thuật lời đi chúc của Tiên-phụ lại, là dì chúc «huyền-đệ tương truyền» nay Vương-Liêu lễ Đi-Muội làm vua, trái bẫn lời đi chúc của Tiên-phụ, bởi cớ Công-tử-Quang cương lòng hiếm bẫn, muốn lập kế ám sát Vương-Liêu. Chuyên-Chư nghe lọt bên tai, biết Công-tử-Quang cậy mình làm thích-khách (Thích-khách để giết Vương-Liêu), chẳng là chất lưỡi mới cái, bèn trả lời rằng: Công-tử có lòng tin cậy, lẽ nào tôi từ chối cho đành, ngặt vì tôi có Lão-mẫu ở nhà, không dám liều chết về việc ấy (việc giết Vương-Liêu).

Công-tử-Quang nói: tôi cũng biết Tiên-sanh mẹ già con nhỏ, chưa rảnh việc gia-đình, nhưng không có Tiên-sanh trợ lực hồi nầy, thời ám sát Vương-Liêu không được, vậy xin Tiên-sanh bằng lòng giúp việc, chờ nghĩ lợi chỗ gia-đình, mẹ con Tiên-sanh cũng như mẹ con của tôi, tôi phải hết lòng nuôi dưỡng, bởi Tiên-sanh I ếu chết mà giúp tôi nên việc, thời gia-đình của Tiên-sanh, tôi phải lo gồm, nếu tôi nói gạt chẳng thật lời, có trời đất quỉ thần hành phạt.

Chuyên-Chư ngẫm nghĩ giây lát, bèn đáp lại rằng: đại phàm mưu đồ đại sự, trước phải bàn tính cho vẹn toàn, nếu không bàn tính trước đi, chẳng khi nào nên việc, tức như ca ở vực sâu ngàn trượng, mà ca lọt vào tay của Ngư-nhân, bởi Ngư-nhân câu ca có mồi, cho nên ca mắc mồi phải chết. Bây giờ muốn giết Vương-Liêu có một kế, phải biết món đồ ăn thích ý của chàng, bởi lấy món đồ ăn làm cái mồi, thời chẳng là bị giết tại món đồ ăn ấy. Công-tử đối với Vương-Liêu tiền thiết, biết Vương-Liêu thích ăn món gì chăng? Công-tử-Quang tức cười rằng: Tôi biết.... tôi biết.... Vương-Liêu tánh hay uống rượu, chỉ ưa ăn món cá phần nhiều, nhứt là cá nướng hay là cá chiên, có đủ mùi thơm ngọt. Bào-nhơn (người nấu ăn) biết ý chàng như vậy, thường bữa ăn phải có một món cá thiệt ngon.

Chuyên-Chư nghe nói gật đầu, bèn tạ từ cáo thối.

Công-tử-Quang hỏi: Tiên-sanh đi đâu gấp vậy?

Chuyên-Chư nói: tôi đi học nấu nướng cho giỏi, đặng làm mồi câu cá chơi. Công-tử-Quang nghe nói hiểu liền, bèn tiện tánh Chuyên-Chư thượng lộ.

(*Mai tiếp*)

THUỐC RƯỢU THIÊN-THỜI

(*Xin xem toa thuốc dưới đây*)

Toa thuốc rượu nầy của ông Lê-quang-Hòe, Cai-tổng Minh-đạt Mỏ-cày (Bến tre) soạn ra. Tôi đã có sao cho nhiều ông, thầy đều cứu được nhiều người rủi bị bịnh thiên-thời rất ngặt.

Phần tôi, tôi đã cho thuốc nầy, cứu được nhiều lắm.

Một trăm người, thầy cứu được trên chín mươi người; miễn là đừng để cho quá ngặt nghèo, tức nhiên khó cứu.

Rượu nầy chẳng những dùng mà trị bịnh thiên-thời, nó cũng trị được, bị ấh trúng thực (1), trúng hàn (2), trúng thử (3), mỗi lần uống một muỗng café, như bịnh nhiều thì uống bằng hai, mười phút, hay năm phút đồng-hồ uống một lần, uống chưng nào thấy hết thì thôi. Thuốc rượu nầy không kỵ thai.

Toa thuốc nầy giá lối 4 $ 50, (4) nên dân tiệm thuốc tán ra cho nhỏ, rồi để vô thạp nhỏ chứng sáu bảy litres rượu, ngâm lối năm ngày đã dùng được.

Xin qui ông qui bà hãy lấy lòng nhơn ái bỏ thuốc nầy ngâm rượu trước để dùng trong nhà, sau cứu người làm phước, vì bịnh thiên-thời là bịnh rất ngặt, sợ e đến việc trở tay không kịp.

NGUYỄN KHẮC NƯƠNG
Nghị-viên Thành-phố Saigon
Chủ nhà in Nguyễn Khắc và hãng bánh Quốc nữ
93, Rue La Grandière

(1) *Trúng thực.* — Khi nào mình rủi ăn mon chi không tiêu, đau bụng lập tức uống vô một muỗng nhỏ thì thấy hết liền.

(2) *Trúng hàn.* — Khi nào mắc mưa, hoặc đi đêm cảm mu sương, lập tức uống một muỗng nhỏ, tức nhiên khỏi trúng hàn.

(3) *Trúng thử.* — Khi sau đi ngoài nắng gắt, về chân ấn nhức đầu, lập tức uống vô một muỗng nhỏ, tự nhiên khỏi trúng thử.

(4) Như dùng 6, bỏ nữa toa cũng được, ngâm lối bốn litres rượu.

B. N. — Thuốc rượu nầy tôi có ngâm sẵn, ai hữu sự đến, tôi giúp thuốc, ở xa xin gởi thơ.

北參 二錢 — Hồng-sâm 2 lượng
茯苓 一錢 — Bạch-phục-linh 1 lượng
白朮 一錢半 — Bạch-truật 1 lượng rưỡi
炙草 一錢 — Chích-cam-thảo 1 lượng
陳皮 五錢 — Trần-bì 5 chỉ
正半下 一錢 — Chánh-bán-hạ 1 lượng
木香 五錢 — Mộc-hương 5 chỉ
香附 一錢 — Hương-phụ 1 lượng
砂仁 五錢 — Sa-nhân 5 chỉ
蒼朮 一錢 — Thương-truật 1 lượng
厚樸 一錢 — Hậu-phát 1 lượng
只殼 一錢 — Chỉ-xác 1 lượng
神曲 一錢 — Thần-khúc 1 lượng
白芍 一錢 — Bạch-thược 1 lượng
白扁豆 一錢 — Bạch-biển-đậu 1 lượng
霍香 五錢 — Hoắc-hương 5 chỉ
香需 五錢 — Hương-nhu 5 chỉ
猪苓 五錢 — Trư-linh 5 chỉ
木瓜 七錢 — Mộc-qua 7 chỉ
白蔻殼 五錢 — Bạch-đậu-khấu 5 chỉ
丁香 五錢 — Đinh-hương 5 chỉ
胡椒 五錢 — Tiêu-ớt 5 chỉ
乾薑 五錢 — Cang-tương 5 chỉ
烏梅 一錢 — Ô-mai 1 lượng
白皮參 二錢 — Bạch-bì-sâm 2 lượng
正懷 一錢半 — Chánh-hoài 1 lượng rưỡi
澤瀉 一錢 — Trạch-tả 1 lượng
白砂糖 二錢 — Bạch-sa-đường 2 lượng
肉桂 五錢 — Nhục-quế 5 chỉ
白附子 五錢 — Bạch-phụ-tử 5 chỉ
熟地 四錢 — Thục-địa 4 lượng

BAUME BENGUE
Quérison Radicale de
GOUTTE, RHUMATISMES
NEVRALGIES

HỒNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộc danh vốn được..... 72.000.000 quan
Vốn kêu thêm..... 68.000.000 —
Số tiền đóng tất và dự trữ..... 101.000.000 =

Administrateur-Directeur
M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)
đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KEO	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-ĐỊNH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được độc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc:
INDOCHINE

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE
18, Rue Colombert
-:- SAIGON -:-
Téléphone 1066
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

MUA BÁN — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà, vườn, phố, hàng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, giá dỗ bán tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có thế chấp — Lãnh cai quản hoế lợi — Lãnh cai quản nhà cửa — Lãnh cai quản vườn tược — Lãnh kiểm sát vườn tược — Đòi chác và giao thông

Xin hỏi do nơi bà DE LA SOUCHÈRE

SANTAL MIDY

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO
HÃY NÀI CÁI KÝ TÊN: MIDY

SANTAL MIDY
(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).
Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lồn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

ÔI LƯNG ƠI LA LƯNG!

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bịnh sẽ khỏi ngay, lại xét làm việc dễ giàng. Vì, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chứ danh rất công hiệu cho các bịnh sau nầy:

Đau-lưng — Nước tiểu đục — Cócặntrongbàng-quang.
Bệnh thấp — Sưng bàng-quang
Đaun gang-thát lưng — Quá lợi tiểu — Huyết sấu sinh
Sưng-mát-cá-chân — mước tiểu vẩn

Một hộp 8f50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14f85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hàng bào chế tây và gửi mua tại nhà
H. BINAG, Pharm., số 25 Phố Ferdinand, PARIS.

NÊN LƯU Ý

Quí ông, quí bà muốn cho thân thể đặng nhẹ nhàn, tinh thần đặng tráng kiện thì có chỉ quí cho bằng bỏ một ve «*Vạn-ứng Nhị-Thiên-Đâu*» trong túi, khi lên xe, lúc đi đàng, dùng mà thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ đặng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

Phung cùi! Cùi phung!

Hỡi anh em chị em đồng-bào! Chúng ta nên để lòng thương-hại đến những người vướng phải bịnh phung cùi; vì người mà chẳng may vướng phải chứng bịnh nan-y ấy rồi, thì chẳng khác nào cái thân đã chết mà chưa chôn. Thảm khổ lắm!

Hiện nay hội xổ số để giúp nhà thương nuôi bịnh cùi ở Qui-Hòa đã mở và số đã khởi sự gởi bán rồi, vậy chúng ta nên sắn lòng tan-thành vụ nghĩa lớn ấy.

Mỗi số giá một đồng bạc (1$00). Có để bán khắp nơi. Ở Saigon thì những chỗ có bán là:

Nhà buôn Courtinat — Nhà buôn Nguyễn-đức-Nhuận — Nhà in Union Nguyễn-văn-Của — Việt-Nam Ngân-Hàng — Nhà buôn hột xoàn François-Sự — Các tiệm cà bán thuốc điếu — Rồi đây lần-lượt cũng sẽ gởi cùng các cửa hàng lớn của người Tây người Nam, muốn mua đâu cũng có. Lại cũng có để bán ở các nhà-thờ, các Họ công giáo. Còn ở lục-châu thì gởi khắp các tỉnh, các quận, các lồng, các làng.

Hỡi anh-em chị em đồng-bào! Nên thương kẻ phung-cùi, nên xót người đồng-loại. Mua số nầy, cái phước còn lớn hơn lập năm bảy kiền chùa; lại may còn được lợi muôn ngàn chẳng hạn.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin, - SAIGON

Agent de Vinhlong

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép : CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạn-kỳ kêu là « Comptes Courants » chạy bằng bạc Đông-Pháp hay là đồng Piastres, sanh lời 4 phân trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có kỳ « TIẾT-KIỆM » bằng bạc Đông-Pháp hay là Piastres Langsa, sanh lời đáng 5 phân trăm (5%) mỗi năm. Số này để cho người tiền tăng, lấy ra khỏi phải cho hay trước và chỗ đó lấy. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạn-kỳ kêu là « Dépôts Fixes » chịu lời 6 phân trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi nhận-kỳ xin rút ra cũng hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phân trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới liền rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (cheques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thư hay là bằng dây-thép.

— Lãnh vẽ bạc thăng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng 2 cậu học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay, xin quí Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoài-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG đã lãnh mà chỉ cho quí đồng-bào biết rõ về đường việc Nhà Băng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, Đương-sự Hội-trưởng.
TRẦN-TRINH-TRẠCH Q. ★ Phó Đương-sự Hội-trưởng.
THÂI-VĂN-TỀN-VỊ ★ Chưởng Hội-trưởng, Bản Trị sự.
NGUYỄN-TẤN-VĂN, Quản-lý Hành-sự.
NGUYỄN-HỮU-HỘ, Docteur TRẦN-NHƯ-LÂN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN,
P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-TRỊ, Quản-lý.

Phó-Đình Trưởng-lý : P. LÊ-VĂN-GÔNG

XÀ BONG
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chi cho bằng dùng « *Xà-bong Vệ Sanh* » của Nhị-thiên Đường ở tại *Cholon* đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng *Xà bong* này mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trang trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cảm màu không phai lợt.

Vật rẻ khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

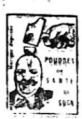

TI-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỔ
CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y-KHOA
POUDRES DE COCK

Có ông quí bà biếng ăn, bứng uống, lên hơn chậm trễ khó nhọc mang bụng hay là ngán lực, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quí ông, quí bà hay ưa chóng mặt, phát đau chóng mặt, hay ngáp, mắt gục, khi mới ăn cơm, lưỡi đóng trắng bởi thở ra hôi thối, thèm uống, mình bụng không? Quí ông, quí bà, hay bị bụng, khó tiêu, bụng hơi, bụng sôi, bụng đau, mà đau bụng, có mũi nhọc, thở hắn hiu, hơi đem lên trên, chiều hay nổi không được chăng?

Phải nhớ trong tri rằng thuốc bổ **Poudres de Cock** làm cho quí ông, quí bà hết sự đau đớn ấy, và các chứng bình nó làm cho quí ông, quí bà chịu nhọc cả phần, vì thuốc bổ *POUDRES DE COCK* làm cho vị tỳ phục lại nhịp cũ rất mạnh. Uống thuốc bổ *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, sắc thực nào nó tiêu hóa cũng dễ, mạnh lực yêu tim, đầu, ngực, bụng, phổi được thông đồng, tinh thần trang kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Quí ông, quí bà, ai ai cũng đều ưa vị, vậy thì uống thuốc bổ *POUDRES DE COCK* vì nó dễ mà trị bình ấy.

Thuốc bổ *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp [illegible] các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bán chế ở thành *JEI NOAY*, tỉnh Kordi.

HÌNH MỸ-THUẬT

Nhân dịp cuộc Đấu-xảo thuộc-địa-Paris bổn tiệm mới qua nhiều thứ giấy hình rất đẹp.

Vậy chư quí vị tới chụp hình chúng tôi xin tính giá đặc biệt.

Rại giảm giá.

Và nhiều phần thưởng lớn.

Chủ nhân xin ra nghinh tiếp.

KHÁNH-KÝ -:- Photo
54 Boulevard Bonard
Saigon
Téléphone N° 410

UN ALIMENT RICHE

Aliment constitué par les éléments stables nécessaires à la nutrition, mais rendu immédiatement assimilable par la chaudière humaine, le Phoscao tire une valeur nutritive de premier ordre des hydrates de carbone, des albumines et matières albuminoïdes qu'il contient. Cette composition, [illegible] Phoscao un aliment assez riche qui se classe en première alimentaire, et qui peut rivaliser [illegible] avec les boissons phosphatées pour le [illegible]. Son sucre très digestible exerce une action stimulante sur la digestion et son sangle [illegible] à [illegible] primaire la [illegible] de santé.

PHOSCAO

LE PLUS EXQUIS DES DÉJEUNERS
LE PLUS PUISSANT DES RECONSTITUANTS

Le Phoscao constitue un repas. Le thé fond à l'organisme, il stimule, pour le quotidiennement et aux bien-portants, [illegible] pour les malades, [illegible] l'aliment total pour le premier repas de la journée, il donne un coup de fouet à l'organisme, il [illegible] à tous les régimes et conseillé par les médecins aux diabétiques, aux convalescents, aux [illegible] et aux dyspepsiques.

[illegible] QUE VOUS UNE BOITE D'ESSAI

☞ Bột PHOSCAO ☜

Có trừ bán khắp mọi nơi

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHÃN HIỆU TÊN HIỆU
" USINES DU RHONE "
mới chắc là được thuốc bào chế tinh tế và công hiệu

1227

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy
MÀU HƯỜNG
mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư

Có trừ bán khắp mọi nơi

Thuốc mới bài uống vào lỗ miệng, trị
BINH TIÊM LA
Uống thế khỏi chích thuốc

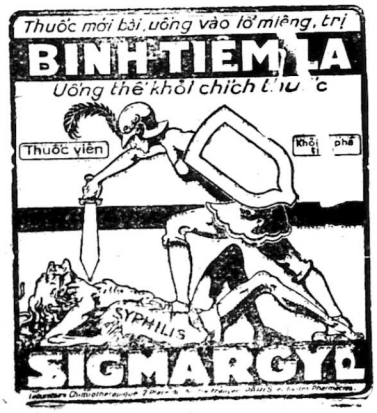

SIGMARGYL

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN

TRỪ TIẾT BỆNH NGỨA — HẮC LÁO TIT ĐỎ V. V.

TA LỌC
Máu ta bằng thuốc
SAN-SỞ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỞ
(Salsepareille Parisienne)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne Paris